

Dorcas klusreis 2010

Dit verslag is een verzameling van artikelen die tijdens de reis op www.gkherwijnen.nl zijn geplaatst om het thuisfront op de hoogte te houden van alle ontwikkelingen.

Het geeft een goed beeld van alle activiteiten en het verloop van de reis.

Plan

Op d.v. vrijdag 17 september zal er vanuit Herwijnen een groep mensen vertrekken die voor Dorcas Hulp Internationaal op vrijwillige basis onderhoudswerkzaamheden gaan verrichten op de Dorcas Camping in Debrecen (Hongarije).

Deze camping wordt door Dorcas gebruikt als opvangcentrum voor kinderen uit de armste gezinnen uit de omliggende Oostbloklanden. Deze kinderen mogen hier zorgeloos genieten van wat weelde, iets wat ze normaal nooit meemaken. Het opvangen van de kinderen wordt gedaan door een groep vrijwilligers uit Nederland die samen met de begeleiders van de kinderen voor hen zorgen. Dit zijn onvergetelijke dagen voor kinderen die totaal niets bezitten. Ook worden er tijdens die dagen Bijbelverhalen verteld waardoor er ook mogelijkheden zijn voor evangelisatie onder de kinderen, iets waar Dorcas zich ook voor inzet (Matteus 25).

De groep vrijwilligers van de werkreis bestaat uit:

Gerrit de Groot uit Herwijnen

Albert van Willigen, Jan Boom en Bas de Vries uit Haaften

Hans Versteegh uit Gellicum

Piet van Meeuwen uit Asperen

Gerrit van Giessen uit Poederloijen

Henk Schep uit Groot-Ammers

Harm-Jan de Bruin en Henny van Dijk uit Leerdam

Gertjan de Vries uit Meteren

Piet Stoel uit Zuilichem

De werkzaamheden die deze groep vrijwilligers zullen gaan verrichten zullen onder andere bestaan uit het opnieuw inrichten van een barak als slaapplegenheid:

- Aanbrengen en isoleren van scheidingswanden en plafonds
- Vernieuwen van riolering, waterleiding en elektra
- Vervangen van enkele kozijnen

Op d.v. zaterdag 25 september hoopt de groep weer terug te keren in Nederland.

Afscheid van de klussers en het transport

Zoals bekend vertrekt het transport op d.v. donderdag 16 september om 5 uur 's morgens bij familie H. van Wijgerden (Waaldijk 10) te Herwijnen. De klussers vertrekken d.v. 17 september om 16.00 uur vanaf Zuivelboerderij Noordam (Meikampgraaf 10) in Hellouw. In beide gevallen bent u van harte uitgenodigd om de vrijwilligers uit te komen zwaaien.

De klussers zijn vertrokken

Vrijdagmiddag zijn de klussers om 16.00 uur vertrokken naar Hongarije.

Om 15.00 uur was eerst een busje van de klussers gevuld met allerlei klusmateriaal. Van steigers tot schroeftollen en van een zaagmachine tot bouten en schroeven.

De bus was al vol voordat nog de persoonlijke zaken van de klussers ingeladen moesten worden.

Tegen half vier meldten de eerste klussers zich al op de Zuivelboerderij van Noordam in Hellouw, waar we eerst even samen met de belangstellenden een kop koffie hebben gedronken. Toen om 15.50 uur iedereen was gearriveerd en alle spullen in de twee busjes waren geladen, werd er nog samen een moment van overdenking gehouden. Tamme de Vries las een drietal gedeelten uit de Bijbel over het fundament van onze bouwwerken en die van God. Aansluitend ging Ds. Mink voor in gebed.

Gelukkig op een droog moment van de dag konden we daarna naar buiten om afscheid te nemen en daarna de 12 mannen uit te zwaaien.

Dag 1 en 2 van de klussers.

Dag 1, vrijdag 17 september

Na het afscheid hebben we ruim 3 uur gereden waarop de buikjes begonnen te knorren.

Tijd om op zoek te gaan naar een gezellig restaurantje om een warme hap te eten. Bas stuurde ons enthousiast een zeer klein dorpje in waar van alles was, inclusief een bergpad, maar geen restaurant!

Weer terug de snelweg op en bij Rheinböllen het nogmaals geprobeerd. De bediening was prima en zeer hartelijk. Maar op de vraag of het ons "gesmückt" had, reageerde Jan Boom: "smakken doen we niet, we hebben keurig met de mond dicht gegeten". Waarop de dame enigszins verbaast kijkend en schouderophalend, onderweg nog pootje gelicht door Bas, wegliep.

Jammer dat dit deel niet is gefilmd.

Dag 2, zaterdag 18 september

Na een zeer voorspoedige reis komen we tegen 11.00 uur aan op de camping in Debrecen. Het laatste deel van de reis hebben we vrijwel doorlopend regen gehad. Maar vanaf het moment dat we uitstappen wordt het droog. En nu we dit berichtje zitten te schrijven (14.30uur) schijnt het zonnetje!!!

Natuurlijk waren we nieuwsgierig welke klus ons precies te wachten stond. We zijn direct gaan kijken en de slopers waren nog druk bezig. De plafonds waren gedeeltelijk gesloopt, wandjes gedeeltelijk en het was aan Piet om de knoop door te hakken dat het beter was om schoon schip te maken. Oftewel alles leeg, met uitzondering van de middenwand.

Dinsdag is er een transport met materiaal vertrokken vanuit Nederland en dat materiaal ligt op ons te wachten. Na deze eerste indrukken was er voor de meeste deelnemers de hernieuwde kennismaking met Zsolt, de campingdirecteur. Met hem hebben we de hoofdlijnen van de plannen doorgenomen en de eerste afspraken gemaakt voor maandagmorgen.

Om 12.00 uur was er de lunch bij Janos, de restaurant eigenaar. Hij is inmiddels wel gewend aan Nederlandse gasten, want we werden hartelijk welkom geheten in het Nederlands! Ook met het eten – eet smakelijk, was het lekker etc.

We hebben 3 prachtige zomerhuisjes voor de nachtrust. Inmiddels zijn enkele chauffeurs naar bed om de slaap van afgelopen nacht enigszins in te halen.

Zondag vertrekken we om 07.00 uur naar Szurte in de Oekraïne om samen met de transportgroep een kerkdienst bij te wonen en enkele projecten te bezoeken.

Tot morgen of tot snel!

Zondag, een dag vol indrukken

Zondagochtend om 07.00 uur zijn we, met een busje, vol goede moed richting Oekraïne vertrokken. Na iets meer dan een uur rijden kwamen we bij de grens aan. En dan begint de beproeving. Wij westerlingen zijn nogal ongeduldig. Alles moet snel en efficiënt. We hebben er 3,5 uur over gedaan voordat alle formaliteiten naar tevredenheid van de heren douaniers (er liepen ook nog enkele douanieres) waren afgehandeld. Gelukkig was er voor deze dag een busje geregeld met Hongaarse chauffeur. Hij liet alles gelaten over zich heen komen. Hij is er blijkbaar meer aan gewend dan wij. Ook wij hebben weer een lesje in geduld meegekregen.

Ference Katko, de directeur van Dorcas Hongarije stond ons na de grens al op te wachten. Samen gingen we op weg naar een Roma kerkdienst. Onderweg zagen we het busje van de transportreis met Henk, Ans, Ria, Maries en Leonard.

Vorig jaar zijn een aantal mensen ook naar hetzelfde Roma-dorp geweest. Toen was het mooi weer, warm en zonnig. De modderweg was toen droog, zelfs stoffig, en goed begaanbaar. De armoede maakte toen al veel indruk. Nu heeft het de afgelopen weken veel geregend. En dat was te zien.

De weg was een grote modderpoel en we moesten halverwege stoppen, omdat verdergaan met de busjes niet mogelijk was. Lopend eigenlijk ook niet. De troosteloosheid komt nu met dubbele kracht op ons af.

Binnen zat een groepje kerkgangers, bijna allemaal Roma's, al uren op ons te wachten. Het was inmiddels 12 uur geworden. Er waren vooral veel kinderen en een aantal vrouwen. We stelden voor om een collecte te houden voor de plaatselijke gemeente. Ference vertelde ons toen dat een jongen van plm. 8 jaar ernstige hart en longproblemen had. Hoewel de gezondheidszorg in de Oekraïne gratis is, wordt regelmatig een extra bijdrage gevraagd.

De lunch kregen we aangeboden in een opvangtehuis voor dakloze meisjes. Tijdens het eten hebben we de collecte gehouden die het mooie bedrag van 430 euro opbracht. Dat bedrag is overhandigd aan Dorcas en via internet kunnen we de resultaten van de operatie volgen.

Na de lunch zijn we naar een ander Roma-kamp gereden. Daar werden we ontvangen door een sociaal werker die vertelde dat er circa 180 projecten in de hele Oekraïne lopen. We zijn in een huisje wezen kijken, waar ongeveer 20 kinderen en ouders in verbleven. Wonen durven we niet te zeggen. Wij zouden onze dieren er nog niet in laten zitten.

De mensen kwamen met een jongetje naar ons toe waarvan in het verleden de arm was verbrand. Omdat de verbrande huid niet meegroeit zijn er nu de eerste uitvalsverschijnselen aan zijn hand. Ook voor hem zal het geld van de collecte gebruikt worden.

Tenslotte zijn we gestopt bij een gezin dat gebruik maakte van een vorm van microkrediet van Dorcas. Daar hebben ze een tunnelkas voor tomaten en rozen mee opgezet.

Gerrit van Giessen heeft, als ex-tuinder, nog veel nuttige tips kunnen geven. Deze vorm van ondersteuning brengt mensen tot ondernemerschap en net zo belangrijk, eigen initiatief en eigenwaarde.

En toen de terugreis. Zucht. Als je er aan terugdenkt wordt je opnieuw moe van het wachten, zitten, wachten, hangen, zitten, Binnen een uur door de eerste post, maar dan komen er nog een stuk of wat. Hebben we eindelijk alle papieren, stempeltjes en slagboom omhoog, worden we naar een soort van smeerput gestuurd. Ze beginnen enthousiast te kloppen en bekijken de hele

bus met een zaklamp van binnen en ook de onderkant. Tot onze verbazing begint een overijverige douanier de rand van het bagagerek te demonteren. Stel je voor dat we er wat achter hebben gestopt (zou toch kunnen?). Wij staan geduldig en geamuseerd toe te kijken naar dit gepruts op de vierkante centimeter. Het hele feest duurde bijna 4 uur, zodat we om 23.00 uur bij de grens wegreden. Om goed half een waren we thuis en zijn direct in bed gedoken.

Maandag begint het echte werk.

De eerste echte klusdag.

Maandag 20 september

's Ochtends om 7 uur zitten we aan het ontbijt bij Janos. Eigenlijk vindt hij het maar niks om zo vroeg al op te zijn. Janos beweert dat dit vroege uur niet goed is voor zijn gezondheid. Voor ons is het ook een kort nachtje geweest na de uitvoerige controle aan de Hongaarse grens.

En dan begint het echte werk. Er is al veel voorbereidend sloopwerk gedaan door een paar plaatselijke vrijwilligers. Natuurlijk wordt er eerst werkoverleg gehouden. Na een poosje is iedereen aan de gang. De vakmensen nemen het voortouw. Anderen zijn breed inzetbaar voor allerlei sloop- en schoonmaakwerk. Als je je ogen de kost geeft zie je zelf wel wie hulp kan gebruiken. Een groep begint met het rachelwerk van het plafond, anderen zijn aan de slag met een vlonder op zolder voor de boilers die daar moeten komen. Aan het eind van de dag zijn we allemaal zeer tevreden over de hoeveelheid werk die we met elkaar verzet hebben.

Tegen de middag komen ook Henk, Ans en Ria op de camping aan. De boffers waren in anderhalf uur over de grens. Je moet maar geluk hebben. Ze zien er waarschijnlijk eerlijker uit dan wij.

Omdat de dames de organisatie van het eten op zich nemen kunnen de corveeërs door blijven klussen. Intussen hebben we sms-contact met de chauffeurs van de vrachtwagen. Zij staan al vanaf zes uur bij de grens en zijn uren later nog niet verder gekomen dan het niemandsland tussen de Oekraïne en Hongarije. Om twaalf uur zijn ze nog geen centimeter opgeschoten. Alles bij elkaar hebben zij ruim negen uur tijd moeten zien te doden. Daar moet je wel melig van worden.

Ze worden door ons met vlaggen ingehaald als ook zij op de camping aankomen.

Als we met de hele ploeg bij Janos gaan eten zit zijn restaurant vol. We zijn de enige gasten. Na het eten sluiten we zoals iedere avond gezamenlijk de dag met een stukje uit de bijbel en een korte overdenking. Het thema van vandaag was volhouden. Zeer toepasselijk en het wijst ons er op dat we het niet zelf kunnen maar in de handen van God mogen leggen.

Henk, Ans en Ria vertrekken om negen uur richting Nederland. Na nog een biertje en een klaverjasronkje duiken we allemaal ons mandje in want morgen wacht er weer een dag vol klusplezier.

De vrachtwagen vertrekt luid toeterend om vijf uur in de morgen. Ze worden alleen door Bas uitgezwaaid, de rest blijft in dromenland.

Dinsdag 21 september

De morgenstond heeft goud in de mond. Een gezegde dat we gebruiken om aan te geven dat het werken in de morgen van grote waarde is. Maar we gebruiken het ook als het mooi weer is en we genieten van een prachtige zonsopgang. Vanmorgen was het zo'n mooie morgen. Als we naar het ontbijt bij Janos lopen, schijnt de zon al door de bomen. We genieten van een uitgebreid ontbijt met roerbakei en gebakken spek.

De 2^e werkdag. Je merkt dat iedereen wel zo'n beetje weet wat er gedaan kan worden. Er wordt hard getimmerd om het rachelwerk van de plafonds klaar te maken. Daar achteraan wordt de elektra aangelegd. En dan wordt begonnen met het bevestigen van de gipsplaten. Het begint er al op te lijken!

Anderen zijn druk om de laatste wandjes te slopen en op te ruimen. In de eerste kamertjes worden de scheidingswanden alweer dichtgemetseld.

Op de zolder is de vlonder voor de boilers klaar en er wordt besloten om een aantal TI-armaturen aan te brengen zodat het onderhoud met normaal licht in plaats van met een zaklampje kan worden uitgevoerd.

Een knelpunt is de levering van de bestelde materialen. Dat laat behoorlijk op zich wachten en daarom gaan we wat eerder eten. Bas is er maar druk mee en is veel onderweg om alles geregeld te krijgen. De catering is perfect geregeld en we genieten van de lunch in het zonnetje. Het brood is kakelvers en wordt per kilo aangeleverd. Gerrit van Giessen is van vele markten thuis en hanteert vaardig het broodmes zoals jullie op de foto kunnen zien.

Als we bijna klaar zijn met eten worden de materialen bezorgd. Even helpen met lossen en controleren of alles is bezorgd. De metalstuc profielen zijn er nu ook en we kunnen weer verder.

In overleg met de plaatselijke loodgieter is besloten dat het leidingwerk vanwege specifieke uitvoeringsmethoden niet door ons zal worden aangelegd. Gerrit de

Groot is daarom weer verder gegaan met het herstel van de goten van de zomerhuisjes. Er stond nog materiaal van vorig jaar, maar dat is inmiddels op. Het is nog niet gelukt om nieuw materiaal te kopen. Er zijn niet veel winkels die zink verkopen. Bij het vervangen van de verzamelgoot begrijpen we wel waarom er problemen zijn met de afvoer. De afvoer is helemaal dicht geslibt, je kan er zelfs niet meer doorheen kijken.

Via de sms krijgen we bericht dat de transportgroep een voorspoedige reis heeft gehad en weer gezond en wel thuis is gekomen. Maries en Leonard hebben de retourlading opgehaald en vertrekken 's avonds voor de laatste etappe. We hebben vandaag weer veel ontvangen om God dankbaar voor te zijn.

Dag drie, weer mooie verhalen.

Woensdag 22 september

Het is al weer de 3^e werkdag. De tijd vliegt voorbij. We genieten opnieuw van de zonnestralen die ons door de boomtoppen al verwarmen. Na een stevig ontbijt bij Janos zijn we er weer klaar voor om aan de slag te gaan.

Dinsdagavond hebben we met z'n allen lopen zoeken naar de accuboor van Henk. We hebben er behoorlijk wat bij ons, dus het valt niet mee om je eigen materiaal terug te vinden. "Wat voor merk had je Henk? Een Metabo, kijk maar naar een groene, daar kan je hem aan herkennen" Maar hoe er ook werd gezocht, de accuboor bleef onvindbaar. Vanmorgen werd het materiaal weer opgezocht en opeens roept Henk: "Daar ligt ie! Oh, het is een Makita (lichtblauw). Dat is waar ook, ik heb de Metabo thuis gelaten". Ja dan kan je nog wel even zoeken met zijn allen.

Jan en Albert zijn samen zeer bedreven geworden in het aanbrengen van gipsplaten. Inmiddels zijn er al flink wat vierkante meters weggewerkt. Ook de lastige hoekjes worden netjes afgewerkt. Eerst uitmeten, dan aftekenen op de plaat, uitsnijden en dan kom je er achter dat je aan de verkeerde kant hebt afgetekend. "Voor Jan en Albert geen probleem hoor, wij hebben een kruipluik gemaakt. Makkelijk als je naar de zolder wilt!"

Harm-jan heeft al heel wat uurtjes op zolder doorgebracht. Het wordt daar steeds knusser. Eerst een vlondertje, dan moet de kap worden uitgeraagd en inmiddels is er ook verlichting aangebracht. Bij deze werkzaamheden kwam hij ook een mooi wespennest tegen. Precies in het verlengde van de elektra die hij wilde aanleggen. Na de situatie even te hebben bekeken is er een prachtige omleiding gemaakt voor de elektra. Hij durfde het toch niet aan om de wespen te storen.

Ondertussen worden de plafonds aangebracht en wordt het steeds rustiger daarboven. Zo af en toe roepen we maar eens om te controleren of hij nog wakker is. Szolt komt aan het eind van de dag kijken hoe ver we gevorderd zijn en neemt ook een kijkje in de "privé vertrekken van Harm-Jan".

Dinsdag zijn de binnendeuren en kozijnen gebracht. Voordat deze gemonteerd kunnen worden willen we ze in de grondverf zetten. Gerrit heeft geen zink meer, dus een mooie klus samen met Piet die gelijk kunnen genieten van het prachtige weer. Szolt heeft ook weer een plaat zink kunnen kopen. Gerrit is weer in zijn nopjes, hij kan weer verder met de bakgootjes.

Piet van Meeuwen is onze voorman. Hij heeft het overzicht en zorgt dat iedereen wat kan doen. Hier en daar een nuttige tip en een enkele keer is er nog ruimte dat hij zelf aan een klusje toekomt. Zo ook wat hand en spandiensten bij het metselwerk.

Het werk is zo ver gevorderd dat in de eerste kamers de binnenwanden gesteld kunnen worden. Piet begint vast met de maatvoering en zet de wandjes aan. Een secuur werkje want we willen natuurlijk wel dat de wandjes mooi waterpas komen te staan. Maar hoe Piet ook meet, hij krijgt het niet kloppend. Na even peinen wordt de oorzaak gevonden. De buitenwand staat ongeveer 6 cm uit het lood. Dat verwacht je natuurlijk niet, maar ook dit wordt opgelost.

's Middags krijgen we bezoek van de heer Barnabas Balogh, directeur van Dorcas Hongarije. Het verhaal van de problemen met het hulptransport van 2009 worden nog eens in geuren en kleuren opgehaald. En dat in het Nederlands, want dat heeft hij inmiddels heel behoorlijk leren spreken. Dat is nog eens handig voor ons! Hij wil graag wat foto's maken van het klusteam voor de site van Dorcas Hongarije (www.Dorcas.Hu). Het resultaat ziet u op de foto.

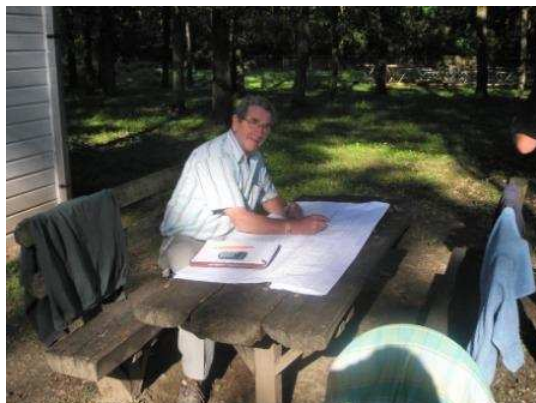
Natuurlijk volgen ook wij hier de website met grote belangstelling. Vooral het gastenboek kan rekenen op onze aandacht!

Er zijn al heel wat containers afval afgevoerd. Maar er komt ook flink wat brandhout vrij. Daar hebben we een prachtig kampvuur van gemaakt. Met elkaar sluiten we de dag af met een stukje uit de bijbel en een dankgebed. Daarna wordt de mandoline van Harm-jan getest maar die kan de spanning niet aan. Twee snaren begeven het, maar nadat die zijn vervangen zingen we nog verschillende liederen uit Op toonhoogte. Onder het genot van wat drinken is er tot in de late uurtjes nog gezellig nagepraat.

Donderdag, een dag van werken en plezier.

Het is al weer donderdag. De tijd gaat snel voorbij als je het naar je zin hebt. Daarbij komt dan nog het gegeven dat er heel hard wordt gewerkt en dan is een dag helemaal snel voorbij.

Bij de koffie worden we verrast met 3 grote tulbands. De heer Barnabas Balogh was zo tevreden over de uitgevoerde werkzaamheden, dat hij wilde trakteren. En dat vinden we helemaal niet erg. Bovendien smaakte het heerlijk.

Vandaag was het vooral een dag van flink aanpakken. De laatste plafondplaten zijn aangebracht en een andere groep begon met het stellen van de kozijnen en de metalstuc profielen voor de gipswanden. Dat gaat heel snel want aan het eind van de dag waren 5 van de 8 units al afgerond.

We hebben elkaar de afgelopen dagen goed leren kennen. Dat blijkt wel uit het volgende citaat van een willekeurig gesprek: "Gerrit G. komt naar Jan toe en zegt: "Hé die schroeven in het plafond zitten los. Oh, zegt Jan, maar dat heb ik niet gedaan maar Hans. Waarop Gerrit zegt, Oh dan is het goed". Dit soort teksten worden vrijwel aan de lopende band geproduceerd en gelet op de hoeveelheid tekst is het verbazingwekkend hoe weinig dubbelingen er in zitten.

Tussen de middag eten we gezellig bij de huisjes. Onze keukenchef is Jan die ons dagelijks voorziet van heerlijke vers gezette koffie. Het is verbazend hoeveel eten we van huis hebben meegekregen. We hebben de lunchtijd moeten verlengen omdat we bang zijn dat we alles niet op zullen krijgen. Piet is een liefhebber van erwtensoep. Een goede erwtensoep is zo dik, die eet je met mes en vork.

Nadat de metalstuc profielen en binnenkozijnen waren gesteld, begon aansluitend een ploeg met het afhangen van de binnendeuren. En aan het eind van de dag zijn Jan, Piet en Henny begonnen met het monteren van de gipswanden. En zo was er aan het eind van de dag een unit zo ver afgewerkt als voor ons haalbaar.

Vrijwel de hele dag wordt er opgeruimd en geveegd. Een belangrijke bijdrage omdat het werken op een schone bouwplaats nu eenmaal veel gemakkelijker gaat dan te midden van de rommel. En hoewel vegen niet bekend staat als de meest moeilijke klus is gebleken dat ook dit niet geheel zonder risico is. De Hongaarse bezemstelen worden namelijk gemaakt van een dunwandige aluminiumbuis. En als je daar op Hollandse wijze mee aan de slag gaat, kan het gebeuren dat de steel spontaan afbreekt. De vlijmscherpe rand die dan ontstaat veroorzaakte een flinke diepe snede. Maar gelukkig was het alleen maar bloed en met een gaasje en wat pleisterwerk kon er al snel weer worden doorgewerkt.

Blijkbaar trekken we hoog bezoek aan, want deze middag kwam ook Paul Visky kijken hoe de verbouwing vorderde. Zijn enthousiasme was zo mogelijk nog groter, want hij regelde aansluitend een barbecue met alles er op aan. Als dank voor alle werkzaamheden! 's Avonds hebben we genoten van een enorme hoeveelheid heerlijk vlees of vis die op een fantastische wijze was klaargemaakt. Tenslotte hebben we op een waardige wijze van het laatste sloophout afscheid genomen door een rituele verbranding te organiseren. In de volksmond ook wel bekend onder de naam kampvuur.

Nog 1 werkdag te gaan, we zijn benieuwd hoe ver we kunnen komen.

De eerste berichten over de thuisreis van de klussers.

De klussers zullen vrijdagmorgen nog hard moeten werken en vrijdagmiddag zullen enkele nog tijd voor ontspanning nemen. Rond 18.00 uur zullen ze nog eten bij Janoz, waarna ze de busjes in zullen stappen en terug zullen gaan rijden naar Nederland. Gelet op eerdere ervaringen zullen ze dan zaterdagmiddag tussen 15.00-17.00 uur arriveren. Als aankomstlocatie is gekozen voor de Gereformeerde Kerk van Herwijnen aan de Achterweg 15 te Herwijnen.

Ongeveer twee uur voor aankomst zal er nog contact zijn met de klussers, zodat we iets preciezer te weten zullen komen wanneer ze gaan arriveren.

Hiervan zal nog melding gemaakt worden via de site.

Jullie zijn allemaal van harte welkom bij de Gereformeerde Kerk om de klussers te ontvangen en de reizen gezamenlijk af te sluiten.

We bidden voor en vertrouwen op een gezegende terugreis.

De laatste klusdag

De laatste dag in Debrecen. We gaan nog 1 keer naar Janos om van zijn met liefde klaargemaakte ontbijt te genieten. En daarna aan de slag. Het is een prachtige dag, de zon schijnt uitbundig en in de loop van de middag wordt het ruim 27 graden!

De mannen zijn bijzonder gedreven vandaag. Ze hebben het plan opgevat om alle units af te maken. Alle wanden moeten worden gemonteerd, de deuren afgehangen en het geheel schoon achtergelaten. Jan en Albert zijn inmiddels zeer bedreven geworden en denken ook aan de kleinste details. Want als Jan een schroef tussen de profielen boort roept Albert: "Jan, je zit er helemaal naast. Je moet een stuk naar links." Waarop Jan antwoord: "Nee

hoor, ze hebben hier helemaal geen haakjes, dus ik heb gelijk maar een haakje voor het washandje gemaakt." Zo zie je maar, het zijn allrounders geworden.

Gerrit en Piet hangen ondertussen de verzamelgootjes nog op en zo worden ook de laatste vakantiehuisjes van een deugdelijke afvoer voorzien.

Omstreeks half twaalf wordt het nog even penibel. De profielen zijn op en we moeten nog 1 unit afmaken. Bas en Henny stappen in de bus en voor de zoveelste keer deze week gaat Bas op pad om materialen in te kopen. Maar zelfs Baumax is niet bestand tegen de enorme doorloopsnelheid van deze werkploeg (want klussen kan je het eigenlijk niet meer noemen). Het vak met onze maat profielen is leeg en niet meer aangevuld. Gelukkig is er zo'n 500 meter verderop nog een doe-het-zelfzaak waar we nog wel slagen. Zo kan het dan toch nog worden afgemaakt.

En om half drie is het zover. We zijn klaar! De bus wordt ingeladen, het materiaal verzameld en uitgezocht en de mannen gaan zich douchen. En daarmee komt dan ook langzamerhand een einde aan dit verslag. Bas is helemaal in zijn knollentuin!

Om 5 uur gaan we nog warm eten bij Janos en daarna gaan we rijden. Via sms en de website zullen we jullie op de hoogte houden van het verloop van de reis en het verwachte tijdstip van aankomst.

We mogen met dankbaarheid terugzien op een prachtige week waarin we heel veel werk konden verzetten. We hopen dat de nieuwe indeling de komende seizoenen door heel veel kinderen gebruikt mag worden en zij hier kunnen genieten van een weekje ontspanning en persoonlijke aandacht. Bovenal bidden we God of hij ons werk wil zegenen en wil gebruiken om Zijn Koninkrijk ook in dit deel van de wereld verder uit te bouwen.

Alle lezers van dit verslag en de schrijvers in het gastenboek heel hartelijk bedankt voor jullie meeleven. Jullie teksten en gebeden zijn bijzonder gewaardeerd. Maar bovenal willen we God danken voor Zijn hulp, zegen en bescherming deze week. We hopen en bidden dat ook de terugreis voorspoedig mag verlopen en hopen jullie morgenmiddag allemaal in goede gezondheid te ontmoeten in de Gereformeerde Kerk van Herwijnen.

Welkom thuis.

Zaterdagmiddag om 12.00 uur zijn ook de klussers weer thuis gekomen van een indrukwekkende week. Er is veel werk verzet en er kan teruggekeken worden op een gezegende week.

Nogmaals willen wij iedereen danken die met ons heeft meegeleefd via mail, telefoon, sms, website en bovenal via gebed. We danken God voor zijn zegen over ons en wij vertrouwen erop dat ons werk in de toekomst ook tot een zegen voor anderen zal zijn.